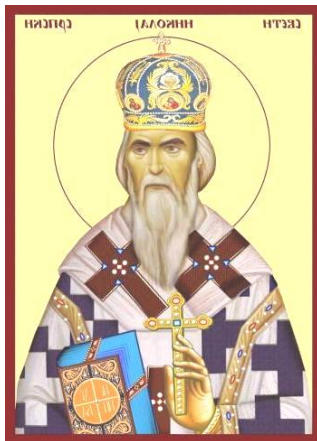

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei "Învierea Domnului", cartierul Dacia, Iași

17 Decembrie: Pomenirea Sf. Proroc Daniel și a Sfinților trei tineri: Anania, Azaria și Misail

Sf. N. Velimirovici,
icoană

Ei cu toții au fost din tribul împărătesc al lui Iuda. Năvălind Nabucodonosor și contropind și prădând Ierusalimul, l-a luat rob și pe Daniel, care era copil și pe regele Iezechia, tatăl celor trei tineri, cu toată casa lui, și pe mulți alții. Relatarea amănunțită a vieții, chinurilor și prorociilor lui se găsește în Cartea lui Daniel din Vechiul Testament. Închinat cu totul lui Dumnezeu, Sfântul Proroc Daniel a primit încă din copilărie de la El darul minunat al deosebirii duhuilor.

Faima lui în Israel a început pe când a fost în vârstă de doisprezece ani, și a dat pe față nelegiuirile și cimele a doi bătrâni desfrânați, care erau judecători în poporul lui Israel ce se afla în robie. El atunci a salvat-o pe nevinovata Suzana pe care ei voiau să o dea morții.

Faima lui printre păgânii egipteni însă a început atunci când Sfântul Proroc Daniel a tâlcuit visul regelui Nabucodonosor.

Pentru aceasta Faraon l-a făcut principe la curtea sa (punându-i numele Baltazar). Dar când Faraon a ridicat un idol de aur în Câmpia Dura și a poruncit tuturor să se închine la el, cei trei tineri au refuzat întinarea aceasta, drept pentru care au fost aruncați în cuptor încins de foc. Dar Îngerul lui Dumnezeu s-a pogorât în cuptor și a prefăcut vâpaia în răcoare, așa încât tinerii mergeau în jurul cuptorului cântând: "Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeul părinților noștri, și laudat și preainălțat întru toți vecii" (Cântarea Celor Trei Tineri 1: 2, 28)

Faraon a văzut minunea și a rămas în uimire. El apoi i-a scos pe tineri din cuptor și i-a acoperit cu mare slavă.

În vremea regelui Belșatar, pe când acesta petrecea la un banchet împreună cu oaspeții lui, mâncând și bând din vasele sfinte jefuite din Templul de la Ierusalim, o mână nevăzută a scris pe perete, înaintea ochilor lui, cuvintele acestea: " Mene, mene, techel ufarsin " (Daniel 5, 25). Nimeni nu a putut tâlcui cuvintele acestea, din toată